

РЕШЕНИЕ

№ 7858

гр. София, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 02.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **2973** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Т. Н. К. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Акт за прекратяване на ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., за кампания 2022 г. и установяване на публично държавно вземане № 01-6500/5550-3 от 23.12.2022 г., издаден от заместник - изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

С жалбата се иска отмяна на обжалвания административен акт, като се сочи, че в края на 2021 г. жалбоподателят е уведомил ДФЗ, че поради влошено здравословно състояние и невъзможност за упражняване на дейността, същата е прекратена.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. В депозирано писмено становище от процесуалния му представител – адв. Ц., е заявена претенция за отмяна на административния акт и присъждане на разноски, за които е представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – заместник-изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“, не е представляван и не е заявил становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не е заявила становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от уведомително писмо за одобрение и неодобрение за участие по мярка 11 „Биологично земеделие“ от програмата за развитие на селските райони за периода

2014-2020 г. (л.30), на основание чл. 43, ал. 1 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020 г. (Наредбата), жалбоподателят Т. Н. К., след извършени административни проверки и въз основа на заявление за подпомагане с УИН 22/030620/99403, е одобрен за участие по направление „Биологично пчеларство“ от мярка 11 „Биологично земеделие“ за пчелини и пчелни семейства. С поемането на 5 – годишен ангажимент за извършване на биологичните дейности по това направление Т. Н. К. се е задължил да подава всяка година „Заявление за /подпомагане/плащане“ всяка година до изтичане на многогодишния ангажимент.

При извършена административна проверка на основание чл. 46, ал. 1 от Наредбата за спазване на поет ангажимент през кампания 2020 г, Държавен фонд „Земеделие“ – Разплащателна агенция (ДФЗ-РА) е установил, че Т. Н. К. не е подал „Заявление за плащане“ по направление „Биологично пчеларство“ през кампания 2022.

За констатациите от проверката и в частност за неподаването на заявлението жалбоподателят е уведомен с писмо изх. № 01-6 500/5550/19.10.2022 г. (л.23), в което също така е посочено, че през първата година от ангажимента, по заявление с УИН 22/030620/99403 за кампания 2020 са му изплатени 977.9 лв.; през втората година от ангажимента, по заявление с УИН 22/010621/06364 за кампания 2021 г. са му изплатени 0 лв. Жалбоподателят е уведомен, че в съответствие с чл. 15, ал. 4, т. 2, б. „а“ от Наредбата, следва да възстанови 100% от 977.9 лв. В писмото е посочено също така, че при несъгласие с направените констатации, адресатът му има право в 14-дневен срок да представи възражения и допълнителни доказателства.

Във връзка с полученото писмо изх. № 01-6 500/5550/19.10.2022 г. жалбоподателят е подал жалба до заместник – изпълнителния директор на ДФЗ с вх. № 01-6500/5550/14.11.2022 г. (л.29), в която е посочил, че в началото на 2022 г. е подал молба в „Б.“, с която заявил, че поради влошеното си здравословно състояние не може повече да се грижи за пчелите. Уведомил е зам.-изпълнителния директор, че ще представи решение на ЛКК.

На 23.12.2022 г. е издаден Акт за прекратяване на ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., за кампания 2022 г. и установяване на публично държавно вземане № 01-6500/5550-3 от 23.12.2022 г. от заместник - изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с който е прекратен по отношение на жалбоподателя ангажимента по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020 и е определено за възстановяване публично държавно вземане в на основание чл. 15, ал .3, т. 4 и ал. 4, т. 2, б. „а“ от Наредбата в размер на 977.9 лв.

Актът е връчен на 07.01.2023 г., видно от известието за доставяне на л.14 (гръб).

При така установеното от фактическа страна съдът намира следното:

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред индивидуален административен акт, от лице, за което актът е неблагоприятен, поради което е допустима за разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган с оглед разпоредбите на чл. 20, т. 2 и т. 3 и чл. 20а, ал. 1, 2 и 4 ЗПЗП и чл. 10, т. 1 и 2, т. 7 и т. 13 и чл. 11, ал. 2 от Устройствения правилник на ДФЗ. На настоящия съдебен състав е служебно известно, че със Заповед № 03-РД/3088 от 22.08.2022 г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ на заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ В. К. са

делегирани правомощия да издава и подписва писма, с които се открива административно производство по няколко мерки, в това число и мярка 11 "Биологично земеделие", с което едновременно се прекратява поет ангажимент и се предприемат действия по възстановяването на получената финансова помощ по съответното направление. От приложения протокол № 197 от заседанието на УС на ДФЗ, състояло се на 19.08.2022 г. (л.15) се установява, че В. К. е избрана за заместник - изпълнителен директор на ДФЗ. Въз основа на посочените документи и предвид разпоредбата на чл. 27, ал. 8 ЗПЗП съдът намира, че процесният акт е издаден от надлежно овластено лице, действало в рамките на предоставените му правомощия. Актът е издаден в предвидената от закона форма, като са изложени фактическите и правните основания за издаването му. Не се констатира допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са от такова естество, че да са ограничили правото на адресата на акта да участва в производството. Жалбоподателят е бил уведомен за започването на административното производство, като му е дадена възможност да ангажира доказателства и да представи възражения по отношение на констатациите на органа. Административният орган е спазил изискванията на чл. 35, чл. 36 и чл. 37 АПК, а именно: индивидуалният акт да бъде издаден след като се съберат и анализират всички факти и обстоятелства, от значение за случая.

Административният акт е издаден при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му.

Условията и редът за подпомагане на земеделски стопани, които извършват земеделски дейности, насочени към подобряване на опазването на околната среда по мярка 11 "Биологично земеделие" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г., финансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), се уреждат с Наредба № 4 от 24 февруари 2015 г. за прилагане на мярка 11 "биологично земеделие" от програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г., издадена от министъра на земеделието и храните.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредбата биологичните дейности от съответното направление се изпълняват за период от пет последователни години. Според ал. 2, изр. първо срокът по ал. 1 започва да тече от началото на годината на подаване и одобрение на "Заявлението за подпомагане", което през първата година на кандидатстване е и "Заявление за плащане". В ал. 2 изр. второ е посочено, че през всяка следваща година кандидатите за подпомагане подават "Заявление за плащане".

Според чл. 15, ал. 3, т. 4 от Наредбата Държавен фонд "Земеделие" едновременно прекратява ангажимента и предприема действия по възстановяване на получената финансова помощ по съответното направление съгласно условията на ал. 4, когато подпомаганите лица не са подали заявлението за плащане по чл. 6, ал. 2 за одобрени площи, животни и/или пчелни семейства и не са заявили площи и/или животни и/или пчелни семейства със съответния биологичен код на извършваните дейности по приложение № 1.

В чл. 27, ал. 3 ЗПЗП (в действащата редакция към датата на издаване на акта) е предвидено, че разплащателната агенция е длъжна да предприеме необходимите действия за събирането на недължимо платените и надплатените суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет. Разпоредбата на чл. 27, ал. 7 ЗПЗП (ред. ДВ бр. 51/2019 г.) регламентира, че дължимостта на подлежаща на възстановяване БФП поради неспазване на критериите за допустимост, ангажимент или друго задължение от страна на ползвателите на

помощ или бенефициентите по мерките и подмерките от ПРСР, извън основанията по, ал. 6 (налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 11 т. 1-9 ЗУСЕСИФ), се установява с издаването на АУПДВ по реда на ДОПК. Чл. 27, ал. 8 ЗПЗП предвижда, че АУПДВ се издават от изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" или от оправомощените от него лица и обжалването на тези актове не спира изпълнението им. Посочената разпоредба изрично допуска възможност за делегиране на правомощия за издаването на АУПДВ от страна на изпълнителния директор на ДФЗ. Съвкупната преценка на цитираните разпоредби сочи, че прекратяването на ангажимента по мярка 11 и издаване на АУПДВ във връзка с възстановяване на получената финансова помощ, макар и различни като предпоставки и правни последици, са актове, чието едновременно постановяване е нормативно закрепено и поставено в прерогативите на изпълнителния директор на ДФЗ или управомощено от него длъжностно лице.

Основното възражение на жалбоподателя касае хипотезата на чл. 15, ал. 5 от Наредбата и наличието на форсмажорни обстоятелства. Съгласно чл. 15, ал. 5 от Наредба № 4/24.02.2015 г. в случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства поетият ангажимент се прекратява и не се изисква частично или пълно възстановяване на получената от земеделския стопанин финансова помощ. Ал.6 на същата норма сочи, че в случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства заедно със съответните доказателства (документи, издадени от компетентен административен орган) се съобщават в писмена форма на ДФЗ - РА, от земеделския стопанин или от друго упълномощено от него лице или от неговите правоприменици в рамките на 15 работни дни от датата, на която земеделският стопанин или упълномощеното от него лице или неговите правоприменици са в състояние да направят това. Съгласно § 1 т. 9 от ДР Наредбата (ДВ. бр.32 от 26 Април 2022г.), форсмажорни или изключителни обстоятелства са: смърт на бенефициера; дългосрочна професионална нетрудоспособност на бенефициера; тежко природно бедствие, което е засегнало сериозно стопанството; случайно унищожение на постройките за животни на стопанството; епизоотия или болест по растенията, която е засегнала съответно част или всички селскостопански животни или земеделски култури на бенефициера; отчуждаване на цялото стопанство или на голяма част от стопанството, ако това отчуждаване не е могло да бъде предвидено към деня на подаване на заявлението.

В конкретния случай с писмо от 19.10.2022 г. жалбоподателят е бил уведомен за констатациите от извършените административни проверки (л.32). на 14.11.2022 г. същият е подал жалба до зам.-изпълнителния директор на ДФЗ. Актът е издаден на 23.12.2022 г.

Жалбоподателят мотивира наличието на форсмажорни обстоятелства с факта, че здравословното му състояние е влошено, в следствие прекарана коронавирусна инфекция. В жалбата си до зам.-изпълнителния директор е посочил, че решение на ЛКК ще бъде представено след 08.12.2022 г. Същевременно по делото като доказателства са представени медицинско направление, издадено от А. М. Медик ООД (л.74). видно от което жалбоподателят е преболедувал коронавирус, като е посочена диагноза „хипертонично сърце без (застойна) сърдечна недостатъчност“. Също така е приложено ЕР 91040/18.05.2023 г., с което са определени 66.00% вид и степен на увреждане (л.77).

Според настоящият съдебен състав, тези доказателства не са достатъчни да мотивират

извод за наличие на форсмажорно обстоятелство по смисъла на §1. т. 9, б. „б“ от ДР на Наредбата (ДВ. бр.32 от 26 Април 2022г.). Това е така, тъй като видно от ЕР № 91040/18.05.2023 г. до експертизата на жалбоподателя са били определени 46% вид и степен на увреждане, с дата на инвалидизацията 14.01.2009 г. Тоест, състоянието на хипертонично сърце без (застойна) сърдечна недостатъчност е било налице и при подаване на първоначалното заявление за подпомагане, а едва след последващото освидетелстване са определени 66 % В. и е поставена диагноза застойна сърдечна дейност. В това ЕР обаче липсват констатации по отношение на прекарания от жалбоподателя коронавирус, и не може да се направи връзка между това заболяване и наличието на пряка връзка между него и неизпълнение на задължението за подаване на заявление за плащане пред ответника .

Следователно жалбоподателят не е доказал наличието на форсмажорно обстоятелство, което да обуслови приложението на чл. 15, ал. 5 от Наредбата респ. жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и своевременно отправената претенция за заплащане на юрисконсулско възнаграждение ,в хипотезата на чл.143 ал.1 от АПК във вр.с чл.78 ал.8 от ГПК в размер на 150лв

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, предл. последно от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Т. Н. К. с ЕГН [ЕГН] срещу Акт за прекратяване на ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., за кампания 2022 г. и установяване на публично държавно вземане № 01-6500/5550-3 от 23.12.2022 г., издаден от заместник - изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ОСЪЖДА Т. Н. К. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата 150лв – юрисконсулско възнаграждение

Решението може да бъде обжалвано в 14- дневен срок от съобщението до страните, с касационна жалба, пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: